05/04/2024

Γ’ Χαιρετισμοί στο Ιερό Προσκύνημα της Παναγίας Σουμελά Βερμίου

/ Ιερές Μονές

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε το απόγευμα της Παρασκευής, 5ης Απριλίου 2024 στην Γ’ Στάση των Χαιρετισμών της Υπεραγίας Θεοτόκου και κήρυξε τον θείο λόγο στο Ιερό παλλάδιο του Ποντιακού Ελληνισμού, στο Πανελλήνιο Ιερό Προσκύνημα της Παναγίας Σουμελά Βερμίου.

Στην Ιερά Ακολουθία παρευρέθηκε ο Πρόεδρος του Σωματείου «Παναγία Σουμελά» κ. Γεώργιος Τανιμανίδης, μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου και πλήθος πιστών από την ευρύτερη περιοχή που ανηφόρισαν στο φιλόξενο όρος του Βερμίου για να προσκυνήσουν την θαυματουργό Ιερά Εικόνα της «Κυράς» του Πόντου, της Παναγίας της Σουμελλιώτισας.

Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων:

«Χαῖρε ὀλκάς τῶν θελόντων σω-θῆ-ναι, χαῖρε λιμήν τῶν τοῦ βίου πλωτήρων».

Με έναν πνευματικό διάπλου στο μέγα πέλαγος της νηστείας παρο-μοία-σε ο ιερός υμνογράφος, πριν από τρεις περίπου εβδομάδες, τον αγώνα της Αγίας και Μεγάλης Τεσ-σαρακοστής, τον οποίο κληθήκαμε να αναλάβουμε όλοι οι πιστοί.

Κι αν εκείνος δεν μας διευκρίνισε ποιο είναι το ασφαλές μέσο με το οποίο μπορούμε να διαπλεύσουμε το πέλαγος όχι μόνο της νηστείας αλλά και της ζωής μας, προκειμέ-νου να φθάσουμε στον λιμένα της ου-ρανίου βασιλείας, μας το αποκα-λύπτει σήμερα ο θεόπνευστος ποιη-τής του Ακαθίστου Ύμνου, με το «χαῖρε » της τρίτης στάσεως των Χαιρετισμών προς την Υπεραγία Θεοτόκο. «Χαῖρε ὀλκάς τῶν θελόν-των σω-θῆ-ναι». Χαίρε, Παρθένε, εσύ που είσαι το καράβι αυτών που θέλουν να σωθούν.

Δεν εγκωμιάζει όμως με αυτό το «χαί-ρε» ο θεοκίνητος κάλαμος του ανωνύμου ποιητού μόνο την Πα-να-γία μητέρα μας. Μας υποδει-κνύει συγ-χρόνως και το ασφαλές μέσο που αναζητούμε για να φθα-σου-με στο ποθητό τέρμα.

Πολλοί από εμάς μπορεί να ξεκι-νήσαμε το ταξίδι έχοντας εμπιστο-σύνη στις δυνάμεις μας, αλλά στη διαδρομή διαπιστώσαμε την ασθέ-νεια και την αδυναμία μας. Διότι στον διάπλου αυτό υπάρχουν άνε-μοι, κύματα και ξέρες που μας

δυσκο-λεύουν να προχωρήσουμε. Είναι οι αδυναμίες μας, τα πάθη μας και προ πάντων η ραθυμία μας.

Υπάρχουν ακόμη σειρήνες και φώτα που μας παρασύρουν και μας τυφλώνουν και μας κάνουν να χα-νουμε τον προσανατολισμό μας και να μην ξέρουμε που να πάμε. Είναι οι μέριμνες και οι περισπα-σμοί του κόσμου, είναι ο εγωισμός και η εμπιστοσύνη στον εαυτό μας, που αποσυντονίζουν την πνευμα-τι-κη μας πυξίδα. Και έτσι μπορεί να αισθανόμεθα αδύναμοι και χαμέ-νοι στο πέλαγος και να μην είμαστε σε θέση να συνεχίσουμε μόνοι μας το ταξίδι.

Για όλους αυτούς, για όλους εμάς, σε όποια κατηγορία και αν ανή-κου-με, όποιο εμπόδιο και αν συναντή-σαμε στην πορεία μας, η Υπεραγία Θεοτόκος μπορεί να γίνει το μέσο για να συνεχίσουμε το πνευματικό μας ταξίδι, για να μην προσαρά-ξου-με κάπου και δεν φθάσουμε ποτέ στον προορισμό μας, και πολύ περισσότερο να μην κινδυνεύσου-με να καταποντισθούμε.

Η Παναγία μητέρα μας μπορεί να γίνει και για μας η νοητή ολκάδα που θα μας οδηγήσει με ασφάλεια στο λιμάνι που αναζητούμε, υπό μία όμως προϋπόθεση. Και αυτή είναι η δική μας θέληση.

«Χαῖρε ὁλκάς τῶν θελόντων σω-θῆναι», ψάλαμε προ ολί-γου προς την Υπεραγία Θεοτόκο, εκφράζο-ντας τη πίστη μας στη δύναμή της αλλά συγχρόνως και τη δική μας θέληση να μας οδηγήσει στη σωτη-ρία.

Και πράγματι μπορεί να μας οδη-γήσει η Παναγία μας στη σωτηρία, όχι μόνο γιατί είναι ««ὁλκάς τῶν θε-λόντων σωθῆναι», αλλά και γιατί είναι «λιμήν τῶν τοῦ βίου πλω-τήρων». Είναι, όπως της ψά-λα-με, το λιμάνι όσων διαπλέουν το πέλαγος της ζωής, καθώς η Υπε-ραγία Θεοτόκος, ως πνευματικό λιμάνι, προσφέρει ανάπαυση σε όσους ταλαιπωρούνται και κινδυ-νεύ-ουν σ᾽ αυτό το ταξίδι, αλλά και ευρίσκεται εκεί όπου όλοι επιθυ-μου-με να φθάσουμε. Ευρίσκεται πλησίον του Υιού της στη βασιλεία των ουρανών, αναμένοντας όλους μας.

Και δεν μπορεί να αμφιβάλλει κα-νείς γι᾽ αυτή τη διπλή χάρη της Παναγίας μητέρας μας, διότι όλοι έχουμε αποδείξεις για τις σω-στικές επεμβάσεις της στη ζωή μας. Ιδιαιτέρως όμως ο Ποντιακός Ελ-ληνισμός, που τιμά την Σουμελιώ-τισσα Παναγία ως μητέρα και προ-στα-τιδά του και ψάλλει κάθε Πα-ρασκευή της Μεγάλης Τεσσαρακο-στής και όχι μόνο ενώπιον της ιστορικής και θαυ-ματουργού της εικόνος τους Χαιρετισμούς της, την έχει αισθαν-θεί σε όλη τη μακραίωνη και πολυ-κύμαντη ιστορική του διαδρομή και ως ολκάδα αλλά και ως λιμένα ασφαλή.

Με τη δική της, άλλωστε, βοήθεια διέπλευσαν οι πρόγονοί μας το τρι-κυμισμένο πέλαγος του ξεριζω-μού από τις προγονικές εστίες και της προσφυγιάς, και

έφθασαν σώοι στη νέα πατρίδα τους.

Με την Υπεραγία Θεοτόκο ως νοητή ολκάδα συνέχισαν όμως και το ταξίδι της ζωής τους, όπου και αν βρέθηκαν, και κατόρθωσαν να επιτύχουν τους στόχους τους, χω-ρίς να ξεχνούν ποτέ το πνευματικό τους λιμάνι, που δεν είναι άλλο από αυτό το ιερό κατοικητήριο της θαυματουργού εικόνος της Πανα-γίας Μητέρας τους, της Παναγίας της Σουμελιώτισσας.

Σε αυτόν τον περικαλλή οίκο της, τον οποίο ανίδρυσαν με πολύ σεβα-σμό και άπειρη ευγνωμοσύνη προς το ιερό πρόσωπό της, καταφεύγουν πάντοτε οι Πόντιοι ως σε ασφαλή και γαλήνιο λιμένα, για να ανεφο-διασθούν πνευματικά και να συνε-χίσουν τον αγώνα της ζωής τους αλλά και τον αγώνα τους για τα δίκαια του Ποντιακού Ελληνισμού.

Αυτό κάναμε και απόψε. Και θα πρέ-πει να συνεχίσουμε να το κάνου-με, αποδεικνύοντας με τον αγώ--να αλλά και με την προσπά-θειά μας να ζούμε όπως Εκείνη, σύμ-φωνα με τις εντολές του Υιού της, ότι επιθυμούμε σταθερά τη σωτηρία μας και ζητούμε τη βοή-θειά της, επαναλαμβάνοντας με πίστη και με εμπιστοσύνη προς την Υπεραγία Θεοτόκο τον στίχο του ιερού υμνογράφου: «Χαῖρε ὁλκάς τῶν θελόντων σωθῆναι, χαῖρε λι-μήν τῶν τοῦ βίου πλωτήρων».